



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 213/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно првобранилаштво у Београду, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Панчеву, за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду Прр1 160/22 од 30.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 160/22 од 30.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се тужена Република Србија, Високи савет судства, Виши суд у Београду, обавезе да јој исплати 84.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 19.03.2021. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, тужиља је обавезана да туженој накнади трошкове поступка од 19.500,00 динара.

Против наведене пресуде тужиља је изјавила жалбу Вишем суду у Београду.

Виши суд у Београду је актом од 21.07.2023. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о изјављеној жалби, јер је тај суд тужени у овом поступку, па су се стекли услови из члана 62. ЗПП, за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно

да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. По ставу 8. истог члана предвиђено је да предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана, а о захтеву надлежног суда одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

У конкретном случају жалба против наведене пресуде изјављена је надлежном Вишем суду у Београду, као органу тужене који је према наводима из тужбе својим незаконитим поступањем проузроковао штету тужилци, па Врховни суд сматра да су у овој правној ствари испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно да постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ – Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године..., „Службени гласник РС“ – Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године), због чега је Врховни суд одредио Виши суд у Панчеву за одлучивање о изјављеној жалби.

На основу члана 62. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић